

SFS 2005:943

Utkom från trycket
den 9 december 2005

Lag om ändring i minerallagen (1991:45);

utfärdad den 1 december 2005.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 3 kap. 3 §, 5 kap. 1 §, 7 kap. 3 §, 9 kap. 1–3, 22 och 26 §§, 13 kap. 1 § och 16 kap. 2 § samt rubriken närmast före 9 kap. 26 § minerallagen (1991:45) skall ha följande lydelse.

3 kap.

3 §² Undersökningsarbete får bedrivas endast för att visa att sådant mineral som omfattas av tillståndet finns inom området och för att ta närmare reda på fyndighetens storlek, beskaffenhet och brytvärdhet.

Tillståndshavaren får i den utsträckning det behövs använda väg till och inom området. Efter tillstånd av bergmästaren får tillståndshavaren också ta mark eller annat utrymme i anspråk för att bygga nödvändig väg till och inom området.

Innan arbete påbörjas skall tillståndshavaren ha ställt säkerhet för ersättning enligt 7 kap. 1 §.

Arbetet skall utföras så, att minsta skada och intrång vållas på någon annans egendom och på natur- och kulturmiljön.

5 kap.

1 §³ Den som har koncession får inom koncessionsområdet, i dagen eller under jord, dels bedriva undersökningsarbete enligt 3 §, dels utföra bearbetning och därmed sammanhängande verksamhet enligt 4–7 §§. För bearbetning och därmed sammanhängande verksamhet som sker i dagen får koncessionshavaren dock ta i anspråk endast mark som har anvisats för ändamålet.

Mark eller annat utrymme utanför koncessionsområdet får tas i anspråk för annat ändamål än undersökning eller bearbetning enligt vad som bestäms vid markanvisningen.

Ärenden om markanvisning prövas vid markanvisningsförrättning enligt bestämmelserna i 9 kap.

Bergmästaren kan, sedan beslutet om koncession har vunnit laga kraft, medge att mark eller annat utrymme får tas i anspråk i avvaktan på att frågan

¹ Prop. 2004/05:169, bet. 2005/06:BoU2, rskr. 2005/06:50.

² Senaste lydelse 2005:161.

³ Senaste lydelse 2005:161.

om markanvisning avgörs. Sådant medgivande får lämnas endast om koncessionshavaren ställer säkerhet för den ersättning som avses i 7 kap. 3 §.

7 kap.

3 §⁴ Skada eller intrång som föranleds av att mark eller annat utrymme tas i anspråk för bearbetning eller därmed sammanhängande verksamhet skall ersättas av koncessionshavaren.

Om det uppstår synnerligt men för någon fastighet eller del därav på grund av att mark eller annat utrymme tas i anspråk, skall koncessionshavaren lösa den fastighet eller fastighetsdel som lider sådant men, om ägaren begär det.

9 kap.

1 § Markanvisningsförrättning hålls på begäran av koncessionshavaren.

Vid förrättningen bestäms den mark inom koncessionsområdet som koncessionshavaren får ta i anspråk för bearbetning av mineralfyndighet. Vidare bestäms den mark eller det utrymme som koncessionshavaren, inom eller utom koncessionsområdet, får ta i anspråk för verksamhet som hänger samman med bearbetningen. Härvid skall verksamhetens art anges.

2 § Är koncessionshavaren överens med markägaren och innehavarna av särskild rätt till marken, skall mark eller annat utrymme anvisas i enlighet med överenskommelsen. I den mån överenskommelse inte har träffats, skall den mark eller det utrymme anvisas som behövs. Om ett markområde inom eller utom koncessionsområdet hotas av ras eller sättningar vid bearbetningen, kan även den marken anvisas.

Anvisning får inte avse mark eller annat utrymme inom sådant område som avses i 3 kap. 6 och 7 §§.

3 § Mark eller annat utrymme anvisas tills vidare, om inte sökanden begär något annat.

22 §⁵ Beslut om markanvisning skall ange den anvisade markens eller det anvisade utrymmets läge, omfattning och ändamål samt innehålla avgörande i sådana tvister om ersättning enligt 7 kap. 1–3 §§ som har prövats vid förrättningen. Dessutom skall beslutet innehålla avgörande i sådana frågor som anges i 20 och 21 §§.

Om löseskilling eller intrångsersättning bestäms, skall i beslutet också anges om belopp skall deponeras enligt 10 kap. 2 § och var depositionen skall ske.

⁴ Paragrafen fick sin nuvarande beteckning genom 2005:161.

⁵ Senaste lydelse 2005:161.

26 §⁶ Anvisad mark eller anvisat utrymme får tillträdas innan markanvisningsbeslutet har vunnit laga kraft, om sökanden har ställt säkerhet för den ersättningskyldighet som avses i 7 kap. 1–3 §§ och bergmästaren inte bestämmer annat.

13 kap.

1 § När en bearbetningskoncession upphör, förlorar koncessionshavaren den rätt till marken eller utrymmet som koncessionshavaren har på grund av markanvisningen.

16 kap.

2 § Beslut under markanvisningsförrättning får överklagas särskilt om förrättningsmyndigheten har

1. ogillat jäv mot förrättningsman,
2. beslutat angående ersättning till sakkunnig eller tolk, eller
3. beslutat om ianspråktagande av mark eller annat utrymme enligt 5 kap.

1 § fjärde stycket.

Ett beslut av förrättningsmyndigheten att godta en invändning om jäv får inte överklagas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.

På regeringens vägnar

ULRICA MESSING

Dan Sandberg
(Näringsdepartementet)

⁶ Senaste lydelse 2005:161.

